

P. 1726/2
Kari

Uutta hengellistä € 30

W i r t t ä,

Ensimmäinen:

Min on, mun rakas Lapsen,
Sun ic.

Toinen:

Matkamies hän halus palaa,
maaran ic.

DUELUX, 1839.

Präntätty Chr. Ev. Bäckin työpöydällä.

W. F. Tuodu jo Laupias JEsu.

v. 1.

Mix on, mun rakas Lapsen! Sun suus
niin naurawa, Silmäs niin aiwan Lem-
bet, Kasvos tähn riemua; Sun muotos
on kuin Engel, Kasvos myös suloinen,
Sun rindas täytett hengel, o! mun Ryh-
kyläisen.

v. 2.

Uk sydän sula minus, Sinua raka-
staman, Mä löysin JEsu sinus, Ilon juur
autuan, Sjäinen riemu loista, Nyht kirkkast
Sielusan, Sā JEsu suot mun maista He-
lumaa taiwahan.

v. 3.

Kost näin, mun Rhykyläisen, Sun
Sielus riemuike, ja JEsus rakas lapsen,
sull ilmandu ike, Uk sanos kuinga silloin,
sun Sielus laita on, kosta mä taiwan ilon
Sull esimaun suon.

v. 4.

Ei ole silmä nähnyt, eik' kuullut kor-
wakan, niit' kuin Sã Jesu tehnyt, nyt
olet sielusan, eng' käsit' hymmähyrell' mun
Sielun hekuma, eng' taida sano kielell' tai-
wahan iloa.

v. 5.

Äck armon hekumasa, mull' kuiteng' kel-
pa se, eß puhut' ylkäs kansa, kuin Sielus
rawise, riemulla HERRan huonen, puhuu
fiis haluifest', waikutuxella hengen, mä kuu-
len mieluifest'.

v. 6.

Mun hengen ruumin sielun, on täytett
makeull', mun tahton mielen halun kruu-
nattu rakkaull', mun sisällhyren hyppä, heku-
mans woimasta, Sydän suloisest' tykkä, juur
hartast' halusta.

v. 7.

Ruka, mun rakas Lapsen! sun lahjoit
makeull', äck sanos' ketä wastan, Sã liikut'
rakkaull', kuf' on Sun riemus juuri, ja
ketäs harrastat, Kost' se niin ombi juuri,
äck ketäs halajat.

v. 8.

Sã ih, o makia Jesu! mun tondon
liikutat, rakkaust' Sielun riendä, Sun ty-
gös ainoan, Sã ihe ilon meri, Lainehdit
hengesän, kirkas Jesuren weri on halun
herättän.

b. 9.

Mitästäs mailmast luullet, etkös händ
rakasta, koft liikutetur tulet, näin hengen
woimasta, eik mailman ilo sulle, kelpa ja
Synnin tie, silloin kuin Sielus mulle, näin
hartax tehty lie.

b. 10.

Mailman ilo aiwan, mull ombi kauhi-
stus, Siit tunnen suuren waiwan, syndi
on julmistus, pois kaikkein muiden kansa;
JEsures yrinäns Sielun löys hekumansa,
ja taiwan riemuinens.

b. 11.

Millinen mä siis lienen, mielestäs ar-
mahan, Silloin kuin näin Sun wienen
Laiwahaan hekuman, mixi sun Sielus mi-
nun, nyt arwa ihanan, koft werrax tein
finun, kastetun kyyhdimaan.

b. 12.

Sä JEsu olet kruunun, päärllyn ja
tawaran, Sä JEsu kallis pukun, Laupiain
Kuningan, mun Uringon ja taiwan, rie-
mun ja hekuman, mun kallis Lunastajan,
mun ylkän armahan.

b. 13.

Sun weres on se neste, kuin hengen
wirwotta, henges koft pois on este, Sydä-
met liikutta, Sä lähde laupiuden, rak-
kaus suloinen, sä kaimo makeuden, ystä-
wä iloinen.

b. 14.

Sielun ruoka ja juoma, ja hengen terveys, ilon ja riemun voima, ja Sielun pyhitys, autuden makkia lähde, juur runsastuotawa, Sun sydämes ei jähdy, on aina palawa.

b. 15.

Jesus se nimi aino, Sielun woi awata, Waik hän on sängen kaino, niin hän sen haawoitta, ett Rakkaus siel wuota, ja riemu lainehti, Rannian liekki hohta, Hartaus aallehti.

b. 16.

Miren mä ennen tundun, Sullen senkaltaisex, Sä olit synnis undun, ne olit estehes, mir ei myös mailma wielä minua rakasta, ja mir sun Sielus elä, ja mua harraasta.

b. 17.

Sun Pyhän Henges woima, ilmoitti Sielusa Synnin kuin tundo soima, Mä luulin hukkuan silloin kost tygös huusin, niin Henges sielusan, kirkast' Jesuren ristin, weren ja kuoleman.

b. 18.

Näin kirkastettu kerran, Sä Jesu olet mull, ett tunnen elon HERRan, siit Jesus kiitos sull. Sentähden tunnen Sinun Sieluni autuden kuin werell ostit minun ihelles sulhaisex.

v. 19.

Mutt maailma D Jesu, ei sinua tun-
ne viel, Synnin sumu ja haju, sokaise
filmät siel, Sentähden ei se kuria Sielna
rakasta, eik maista saa se nuria, manna
juur suloišta.

v. 20.

Uk jokka maistais Herran, Kuing'
Herra on suloinen, Tott' hyljäis wan-
han herran, Synnin sen hirmuisen. Jos
Laiwan ilo tunduis näin hänen sielusans,
ei hän niin synneis unduis, Waan ekeis
aututtans.

v. 21.

Se kuin saa nautit täällä, mun suloi-
sudestan, ei ole suingan wiellä, niin runfas
puolingan, kuin mä taiwasa annan, mun
rakastawillen, Pisaran waitwoin kannan,
Tänne mun Lapsillen. Amen.

Toinen.

v. 1.

Matka-mies hän halus palaa, määrän
päähän kotihin, juuri niin myös minä ha-
laan, uuteen Jerusalemiin, Siihen oikiaan

Jsan maahan, Johon läxi Wapahujan,
ettän kerran pääsen rauhaan, näist siteist
kuoleman.

v. 2.

Martia! kuing kulu aika, kossas mi-
nun kello yö; Saang mä iloit siitä paik-
ka, että pian kulu yö, monen päivän ei
tull taida; kuiteng tahto Jumalan, JEsus
sillä wälill laittaa, Kruunun häihin karhan.

v. 3.

JEsus Sä kuin astun olet näkywäisest
taiwaseen, Sillä wiimeisn' päivän tulet,
kuin on sanot, Pilwisä; JEsu älä wiivy
kauwan, anna matkan joutua; Seuras olla
halan aiwan, kaupungisa uudesa.

v. 4.

Kuuluu Taiwan weisun ääni, hengen
usko Sielusan; Awara se liene Lääni, jo-
ta kazon mielesän, JEsu kiinit halun sii-
hen; etten waiken weisusta, mielen se nyt
aina liene, pian yhdes weisatan.

v. 5.

Jos siis muutta Sydämeni, Taiwan
ääni korwisan; määrätöin tie kähmisent
uuteen majaan tullesan; kiinit Sielun mie-
len siihen; ett se äänen Helinä, Wiepi ylit
kuollon meren, ilman waarat selinä.

v. 6.

Ota wastan silloin huono, morsian kir-
kas Häinen, pueta yllen täysi Luondo,
Jongas alwoit ylhäinen, päätä työs ja

päättä päiväs, ijäiseri täyteher; Josa Uutta
vuotta aiwan nautit saadan pääteher.

v. 7.

Kiitos wirtä sitt wast taidan uudell
kielell weisata; katomattomasa Laimas,
Laulan wälin pitämät, ilman Vänen koro-
tusta, ilman tila waihetust, täysi, täysi,
kaiikkalainen, nautit saadan Wiinapuust.

HEIKKI REENPÄ
KIRJASTO

Arkkikir-
jallisuus

Kaksi

KANSALLISKIRJASTO